מפי דרוש · סותים אלין קברים אלא כל שהוא · ואע"ג דמתמי נמי לאסור לשהות בבית הקברות דבגויל כפרק מי שהמר (דף יד:) כמי כתיר והוא מוקמינן לה בספרי במקום קברי עכו"ם · דמתני נמי לאסור לשהות בבית הקברות מי שיש בהם שיעור ג' מיכן (שם דף מב:) אלמר רב הוא מיר שמואל בבית הקברות והתימו ל מפו לא מפו מת אחר מיד ושמואל לפי שמושך טומאה עליו דבתוכרים שוטן אם אחזר אב הטומאה דלמאר שהם טומיים לה להו הכי (ו) מימרות :

ובבא מגלו ליון · במשפר קמן (דף ס:) מפיק מהכא ליון על בית הקברות ופ"ח ולכ"ם דאמר" אין קברי עובדי כוכבים מממאין בהאל היכי מפיק מכאן דאמר" כמו"ש דאין הכי נמי מליינין מלוי על טומאת האל ופ"ל מדמליינין לפי שהוא ליון משום טומאת מגע ומשא אם כן לכל הפחות יש ליין בטומאת האל ופומאת דבעי למימר בהכא על ישמעו (ישעיה נה מה:) לכ"ם ליון · ליין ומוסיפין עליהן ומכרין מקרוב היכא דלא ליין : מילן במיפר על ספרן · והוא שמוך לדרך בית הקברות ומימין למיקמרי בין המשמות וקברי הפקר ומימין ואם המגפים מוכלים אתן האהל שלם ופדוד ולפי שים קבר ממא (ג) האהלות ולפי יהודו לזה הוא וכלומי מעיד על אחד זה מהאי לאחר לפי שיש חיש בו הטומאה כהאל שני ספקי: פרעות (ב) גדולות וכולמות מן הגדל וקברו אחת אחת אבל ואין לנו יודעין אחת אחרי מהן וכא מיתי ומעיד על מקצתן שהן מהומרות אבל לאחר משום לספקא לה חיים ותולה הספק בחמרים : בית הפרס · שדה שמחרים בה קבר ומקיפין אותו בגדרות ופעמים קוברין שם כתם פירש כן בית שלייך לפרס ביזוע שמא קבור שם הנספה לה היה נתון לפני שם טולה ואע"ג דספק טומאה ברה"ר מיהו כהן גדול רגלי בו והולך : שנידש שדה אחוזה · החורש בית הקברות הרי זה עושה בית הפרס, ועד כמה הוא עושה? כלא מענה מאה אמה בית ארבעת סאין רבי יוסי אומר חמש, ולא מחימני והתניא שדה שאבד בה קבר נאמן כותי לומר "אין שם קבר" לפי שאינו מעיד אלא על גופו של קבר אילן שרוא מסך על הארץ נאמן לומר אין תחתיו קבר לפי שאינו מעיד אלא על גופו של קבר ?אר יהודן במהלך ובא על פני כולה, אי הכי מאי למימרא? מהו דתימא "רצועה נפקא, קמ"ל : זה הכלל לאחריי מאי? לאחריי

תרומין ויין נסך :

הדרן עלך דם הנדה

המוכלין זה מזה רומים אותם כלים כן סמוכות ליטמא לכל "כלמאר בהאלות (דף סמ) כמיכך על האהל רבי יהודה לומר רומין התחתונות כלים טוהות למעלה והעליונות כלים יורדות למטה ואם יש טנפות א בו כשיעור אפה מביאים ומוללות כ: **בית** הפרס · על שם פריסה שהטמאה נפרסים ממהרים לגיים לפ ע"י מחיצה שהאדם קבר בה קבר לא שייך הא טמאה וקרי ליה בית"ן למופר קמן (דף ה:) בית הפרס ומפת ולגב דקרי בית הפרס לשהה שמחרים בה קבר נמ לאחד בית הפרס מ"ל נשן בית הפרס על שם שפרסים רגלי אדם שמעות מלילך שם מפני הטומאה וכפ"ק דמ"ק (דף ה:) תניא נמי בית הפרס הוא שדה שמחרים בה קבר ואחד בה קבר וטדה טוהים ומפרס מטמא שדה טוהים כדי שיהו אדם נזהר בה ולא יבא לידע בה ויטמא אם בא לידע בה יפרוש ממנו ג' טפחים ויהא מהלך בתוכו ד' אמות ויצא ואם לאו הרי הוא כמי שנגע בקבר ומיטמא שבעה ימים